Lwów, 10 lutego 1930 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 2

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

Poz. 45	Rozporządzenie Wojewody lwowskiego z 4 stycznia 1930 r. o upoważnieniu Wydziałów Wykonawczych niektórych komisyj Zdrojowych do wydawania nakazów karnych	str 29
46.	Rozporządzenie Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji z dnia 27 listopada 1929 r. o poborze specjalnych dopłat na utrzymanie szpitali krajowych w czterech Województwach Małopolskich w roku budżetowym 1930/31	30
47.	Rozporządzenie Wojewody lwowskiego z 28 stycznia 1930 w sprawie stawek wynagrodzenia za środki przewozowe dostarczane w wojsku	31
48.	Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych z 16 stycznia 1930 L. dz. 1/Pob. 30 w sprawie zasad udzielania przesunięcia terminu wcielenia do szeregów na rok szkolny 1930/31	32
49.	Zarządzenie Wojewody Lwowskiego z 2 stycznia 1930 r. B P. 326/Stow. o rozwiązaniu stowarzyszenia pod nazwą „Związek krawczyń wiejskich" z siedzibą w Żołyni pow. Łańcut	33
50.	Obwieszczenie Izby Skarbowej we Lwowie z 20 stycznia 1930 r. w przedmiocie przedkładania zeznań o obrocie do podatku przemysłowego za rok 1929	33
51.	Komunikat Lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego w sprawie uruchomienia Starostwa grodzkiego w Białymstoku	34
52.	Statut komunalnej kasy Oszczędności miasta Sambora	34
53.	Ruch służbowy	44

Dział nieurzędowy.

54.	Przetargi — Zagubienie i unieważnienie dokumentów — Komunikaty	48

Dział urzędowy.

45.

Rozporządzenie Wojewody Lwowskiego

z dnia 4. stycznia 1930 r.

o upoważnieniu Wydziałów Wykonawczych niektórych Komisyj Zdrojowych do wydawania nakazów karnych.

Na podstawie art. 45 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się Wydział Wykonawczy (Zarząd) Komisji Zdrojowej w Iwoniczu, Lubieniu Wielkim, Rymanowie i Truskawcu do nakładania kar w formie nakazów karnych do wysokości 3-ch dni aresztu lub 50 zł kary pieniężnej.

§ 2.

Uprawnienie Wydziałów Wykonawczych do wymierzania kar w formie nakazów karnych odnosi się tylko do przekroczeń przepisów i postanowień, wydanych przez Komisję Zdrojową, o ile w myśl postanowień art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) stosowanie nakazów karnych jest dopuszczalne.

§ 3.

Z zakresu właściwości Wydziału wykonawczego wyłącza się wykroczenia, wymienione wyżej w § 2, o ile popełnione zostały one przez:

a) osoby duchowne wszystkich uznanych przez Państwo wyznań,
b) sędziów,
c) cudzoziemców, korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości,
d) funkcjonarjuszów państwowych,
e) wojskowych, pozostających w służbie czynnej.

§ 4.

Nałożenie kary w formie nakazu karnego może nastąpić na podstawie doniesienia organów gminnych, organów Policji Państwowej i innych władz lub organów urzędowych, opartego na ich własnem spostrzeżeniu.

§ 5.

Przeciw nakazowi karnemu może skazany w przeciągu dni 7 po doręczeniu nakazu, wnieść sprzeciw pisemny lub ustny do Wydziału Wykonawczego, który nakaz wydał. W przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny.

Sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym odrzuci Wydział Wykonawczy. W tym wypadku można w ciągu trzech dni od zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć u Wydziału Wykonawczego żądanie skierowania sprawy do Sądu okręgowego, celem rozpatrzenia zasadności odmowy. Żądanie to można złożyć wprost do Sądu Okręgowego.

W razie wniesienia sprzeciwu w terminie lub przywrócenia terminu, powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza zwyczajne postępowanie karno-administracyjne. Jeśli sprzeciwu nie wniesiono w terminie, nakaz karny podlega wykonaniu jak prawomocne orzeczenie.

§ 6.

Wymierzone w drodze nakazów karnych grzywny wpływają do funduszu kuracyjnego.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: Gołuchowski.

46.

Rozporządzenie.

Tymczasowego Wydziału Samorząd. w likwidacji
z dnia 27 listopada 1929 r.

o poborze specjalnych dopłat na utrzymanie szpitali krajowych w czterech województwach małopolskich w roku budżetowym 1930/31.

Na podstawie art. 32. ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 747), tudzież § 20. rozporządzenia P. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317) pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych zwiazków komunalnych w województwach Krakowskiem, Lwowskiem, Stanisławowskiem i Tarnopolskiem w roku budżetowym 1930/31 specjalne dopłaty na częściowe pokrycie wydatków na szpitalnictwo Małopolskie według następujących zasad:

§ 1.

Sumę specjalnych dopłat ustanawia się w wysokości 20% wydatków netto przewidzianych w prelimanarzu budżetowym Tymczasowego Wydziału Samorządowego w likwidacji na rok 1929/30 na utrzymanie szpitalnictwa w kwocie 2.230.000 zł.

§ 2.

Za podstawę rozkładu tych dopłat specjalnych na poszczególne miasta i powiatowe związki komunalne służy przeciętna roczna ilość dni leczenia w trzechleciu 1926 do 1928 według przynależności leczonych do każdego miasta, względnie powiatu samorządowego.

Przypadające na każde miasto i na każdy powiatowy związek komunalny dopłaty oblicza i podaje do wiadomości zarządów miast i powiatowych Związków komunalnych Tymczasowy Wydział Samorządowy w likwidacji.

§ 3.

Zarządy miast i powiatowych związków komunalnych obowiązane są przypadające na nie dopłaty wstawić do swych budżetów i pokryć je ze swych ogólnych dochodów.

Dopłaty winny być uiszczone w 4-ch równych ratach kwartalnych płatnych:
I — do dnia 30 czerwca 1930.
II do dnia 30 września 1930.
III do dnia 31 grudnia 1930.
IV do dnia 31 marca 1931.

§ 4.

Spory wynikłe między Związkami komunalnemi a Tymczasowym Wydziałem Samorządowym w likwidacji o stosowanie art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda Lwowski:
jako likwidator Tymczas. Wydziału Samorządow.
Gołuchowski.

Lwowski Urząd Wojewódzki.
L. SF. 4188 ex 1929 r.

We Lwowie, dnia 5 stycznia 1930 r.

Okólnik.

Do
Wszystkich Tymczasowych Zarządów Powiatowych, Magistratów i Urzędów gminnych Województwa Lwowskiego.

W związku z powyższem rozporządzeniem polecam wstawić do preliminarzy budżetowych na

okres 1930/31 potrzebne kredyty na pokrycie kosztów utrzymania szpitali powszechnych.

Za Wojewodę:
Leurman, Naczelnik Wydziału.

47.

Rozporządzenie!

Za dostarczone przez ludność wojsku środki przewozowe lądowe i wodne na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883 o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju — ustalam na mocy upoważnienia wypływającego z art. 15 powyższego rozporządzenia i w myśl art. 108 i 110 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86 — w porozumieniu z właściwymi Dowódcami Okręgów Korpusów i Prezesem Izby Skarbowej we Lwowie, wysokość stawek wynagrodzenia na rok 1930, jak następuje:

A.

Podwody i zwierzęta.

I. Strefa.

Starostwa: Gródek Jagielloński, Jarosław, Krosno, Lubaczów, Łańcut, Mościska, Nisko, Przemyśl, Rawa Ruska, Sambor, Sokal, Sanok, Tarnobrzeg.

Środek lokomocji:	Wynagrodzenie:
a) wozy 2-konne z zaprzęgiem za dobę	15 zł — gr
za czas do 12 godzin	8 zł — gr
za czas do 6 godzin	5 zł — gr
b) wozy 1-konne z zaprzęgiem za dobę	10 zł — gr
za czas do 12 godzin	6 zł — gr
za czas do 6 godzin	3 zł 50 gr
c) para koni z uprzężą za dobę	13 zł — gr
za czas do 12 godzin	7 zł — gr
za czas do 6 godzin	4 zł 50 gr
d) 1 koń z uprzężą za dobę	8 zł — gr
za czas do 12 godzin	4 zł — gr
za czas do 6 godzin	2 zł 50 gr

II. Strefa.

Starostwa: Bóbrka, Dobromil, Drohobycz, Jaworów, Kolbuszowa, Lisko, Lwów-powiat, Przeworsk, Rudki, Żółkiew.

Środek lokomocji:	Wynagrodzenie:
a) wozy 2-konne z zaprzęgiem za dobę	17 zł — gr
za czas do 12 godzin	9 zł — gr
za czas do 6 godzin	6 zł — gr
b) wozy 1-konne z zaprzęgiem za dobę	12 zł — gr
za czas do 12 godzin	7 zł — gr
za czas do 6 godzin	4 zł — gr
c) para koni z uprzężą za dobę	15 zł — gr
za czas do 12 godzin	8 zł — gr
za czas do 6 godzin	5 zł — gr
d) 1 koń z uprzężą za dobę	10 zł — gr
za czas do 12 godzin	6 zł — gr
za czas do 6 godzin	3 zł 50 gr

III. Strefa.

Starostwa: Brzozów, Rzeszów, Strzyżów, Stary Sambor, miasto Lwów.

Środek lokomocji:	Wynagrodzenie:
a) wozy 2-konne z zaprzęgiem za dobę	20 zł — gr
za czas do 12 godzin	12 zł — gr
za czas do 6 godzin	7 zł — gr
b) wozy 1-konne z zaprzęgiem za dobę	15 zł — gr
za czas do 12 godzin	8 zł — gr
za czas do 6 godzin	5 zł — gr
c) para koni z uprzężą za dobę	18 zł — gr
za czas do 12 godzin	10 zł — gr
za czas do 6 godzin	6 zł — gr
d) 1 koń z uprzężą za dobę	12 zł — gr
za czas do 12 godzin	7 zł — gr
za czas do 6 godzin	4 zł — gr

Uwaga: Czas użycia ponad 6 godzin, liczy się za 1/2 doby.
Czas użycia ponad 12 godzin, liczy się za dobę.

B.

Środki przewozowe mechaniczne.

Środek lokomocji:	Wynagrodzenie:
Samochody 4-osobowe	— zł 50 gr za 1 km
Samochody 6-osobowe	— zł 50 gr za 1 km
Samochody 1/2-ciężarowe	— zł 60 gr za 1 km
Samochody ciężarowe	— zł 75 gr za 1 km
Motocykle z przyczepką	15 zł — gr za dobę
Motocykle bez przyczepki	10 zł — gr za dobę
Rowery	3 zł — gr za dobę
Dla dorożek 30% wyżej.	
Dla autobusów do 10 osób	1 zł — gr za 1 km
Dla autobusów do 20 osób	1 zł 50 gr za 1 km
Dla autobusów do 30 osób	2 zł — gr za 1 km
Za postój podczas ruchu dla aut przywatnych	3 zł — gr za godz.
Za postój podczas ruchu dla taksówek	4 zł — gr za godz.
Za postój podczas ruchu dla autobusów: do 10 osób	4 zł — gr za godz.
do 20 osób	4 zł — gr za godz.
do 30 osób	4 zł — gr za godz.

C.

Środki przewozowe wodne:

I. Przewóz linowy (promy):

Środek lokomocji:	Wynagrodzenie:
a) pojedyńcze osoby wojskowe	po — zł 5 gr
b) osoby wojskowe w oddziałach ponad 10 osób, od 1 osoby	po — zł 2 gr
c) furmanka wojskowa	— zł 20 gr
d) konie	po — zł 10 gr
e) samochody osobowe	1 zł — gr
samochody 1/2-ciężarowe	1 zł 50 gr
samochody ciężarowe	2 zł — gr
f) motocykle	po — zł 20 gr
g) ciężary za każde 100 kg	po — zł 5 gr

II. Przewóz łodzią od jednej osoby wojskowej po — zł 5 gr

III. a) Użycie promu wyłącznie dla celów wojskowych przez całą dobę 50 zł — gr
za czas do 12 godzin w porze dziennej (od godz. 6 — 18) 30 zł — gr
za czas do 12 godzin w porze nocnej (od godz. 18 — 6) 20 zł — gr
za czas do 6 godzin w porze dziennej (od godz. 6 — 18) 15 zł — gr
za czas do 6 godzin w porze nocnej (od godz. 18 — 6) 5 zł — gr
b) Użycie łodzi przez całą dobę 5 zł — gr

Wojewoda:

Gołuchowski.

48.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Biuro Uzupełnień

L. dz. 1/Pob. 30. Warszawa, 16. I. 1930 r.

Odpis.

R. 350. — Przesunięcia terminu wcielenia do szeregów na rok szkolny 1930/31.

Z dniem 1 lipca 1930 roku powiatowi komendanci uzupełnień będą udzielali następującym grupom poborowych przesunięć terminu wcielenia do szeregów z terminem ważności do dnia 1 lipca 1931 roku na warunkach określonych niniejszym rozkazem:

I. Pierwsza grupa dotyczeć będzie poborowych roczników 1904 i 1905 którzy posiadają warunki do skróconej służby wojskowej (art. 49 ustawy o powsz. obow. wojsk.), są zwyczajnymi (rzeczywistymi) studentami względnie słuchaczami wyższych zakładów naukowych, wyszczególnionych w Dz. Ustaw R. P. z roku 1929 Nr. 34 oraz w dodatkowych okólnikach Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i w roku szkolnym 1930/31 pozostaje im ostatni rok do ukończenia wyższych studjów.

W tej grupie petenci winni do dnia 30 czerwca 1930 roku, jako terminu bezwzględnie ostatecznego, wnieść do powiatowej komendy uzupełnień podanie o przesunięcie terminu wcielenia do szeregów na rok szkolny 1930/31, a do podania dołączyć:

1) zaświadczenie wyższego zakładu naukowego, stwierdzające, że petentowi w roku szkolnym 1930/31 pozostaje ostatni rok do ukończenia wyższych studjów. Zaświadczenia wydawane przez Bratnią Pomoc Zrzeszenia Studentów Polaków Politechniki Gdańskiej członkom, studjującym w tej uczelni, są równoznaczne z zaświadczeniami, wydawanemi przez krajowe władze szkolne. Zaświadczenia te jednak muszą być każdorazowo potwierdzone przez Wydział Wojskowy Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku. Studenci zaś nienależący do Bratniej Pomocy, mają przedkładać zaświadczenia Politechniki Gdańskiej. Zaświadczenia wyższych szkół zagranicznych mają być przetłumaczone na język polski,

2) urodzeni w roku 1905 — dowód udzielonego im na rok 1929/30 odroczenia służby wojskowej z art. 61/2 ustawy o powsz. obow. wojsk.;

urodzeni w roku 1904 — dowód udzielonego im przesunięcia terminu wcielenia do szeregów w roku szkolnym 1929/30,

3) zaświadczenie o udziale w pracach p. w. lub w. f. względnie o przynależności do jednego z ośrodków p. w., wystawione przez powiatowego komendanta p. w.

Od przedłożenia tego zaświadczenia wolni są: stypendyści Ministerstwa Spraw Wojskowych i studenci szkół zagranicznych.

II. Druga grupa dotyczeć będzie osób roczników 1904 i 1905 odbywających studja teologiczne (art. 61/3 ustawy o powsz. obow. wojsk.).

Osoby te powinny najdalej do dnia 30 czerwca 1930 roku złożyć do powiatowej komendy uzupełnień podanie wraz z załącznikami na warunkach takich samych, jak poborowi grupy pierwszej.

Osoby grupy drugiej są wolne od przedkładania zaświadczeń o przynależności do p. w. lub w. f.

III. Trzecia grupa dotyczeć będzie poborowych roczników 1907 i 1908, którzy jako uczniowie ostatniej klasy szkół, wymienionych w art. 61/1 ustawy (patrz Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 34, poz. 315) nie zostali dopuszczeni do egzaminu dojrzałości (końcowego) lub egzaminu tego nie zdali, a władze szkolne zezwoliły im na powtórzenie ostatniej klasy (kursu) lub ponowne przystąpienie do tego egzaminu.

Osoby te mają złożyć do dnia 30 czerwca do powiatowej komendy uzupełnień podanie o przesunięcie terminu wcielenia i dołączyć następujące załączniki:

1) zaświadczenie odnośnej władzy szkolnej, stwierdzającej powyżej przytoczone okoliczności z ewentualnem podaniem terminu następnego dopuszczenia kandydata do zdawania egzaminu dojrzałości (końcowego),

2) urodzeni w roku 1907 — dowód udzielonego im przesunięcia terminu wcielenia do szeregów w roku szkolnym 1929/30,

urodzeni w roku 1908 — dowód udzielonego im na rok 1929 odroczenia służby wojskowej z art. 61/1 ustawy o powsz. obow. wojsk.,

do zdawania egzaminu dojrzałości (końcowego),

3) urodzeni w roku 1907 — dowód udzielonego im przesunięcia terminu wcielenia do szeregów w roku szkolnym 1929/30,

urodzeni w roku 1908 — dowód udzielonego im na rok 1929 odroczenia służby wojskowej z art. 61/1 ustawy o powsz. obow. wojsk.,

4) zaświadczenie o udziale w pracach p. w. lub w. f. względnie o przynależności do jednego z ośrodków p. w., wystawione przez powiatowego komendanta p. w.

Do uczniów cywilnych szkół lotniczych należy stosować przesunięcia terminu wcielenia do szeregów w rozmiarze i na warunkach przewidzianych w Dzienniku Rozkazów M. S. Wojsk. Nr. 1 z dnia 12. I. 1927, poz. 2, pkt. 2 i 3.

Przepisy ogólne.

Podania o przesunięcie terminu wcielenia osób niewyszczególnionych w niniejszym rozkazie względnie nie posiadających wymaganych warunków, jak również podania wniesione po terminie należy załatwiać odmownie.

Należy również załatwiać odmownie prośby o przesunięcie dla uzyskania doktoratu, zdawania specjalnych egzaminów, odbycia aplikacji sądowej, nostryfikacji dyplomów zagranicznych i t. p.

Wszelkie wnioski względnie prośby urzędów w sprawie udzielania przesunięć dla poborowych z tytułu zajmowania stanowisk w służbie państwowej w kraju i zagranicą mają być załatwiane odmownie. Zaznaczam, że o powyższem zarządzeniu zostały zawiadomione wszystkie urzędy państwowe.

Osobom, którym przesunięto termin wcielenia należy wydać poświadczenie z podaniem dokładnego terminu przesunięcia, który należy odnotować w głównej księdze ewidencyjnej w rubryce „Inne nieprzewidziane zmiany". Niezależnie od tego powiatowi komendanci uzup. mają prowadzić ścisłą ewidencję udzielonych przesunięć.

Wypadki, któreby nastręczały trudności w rozstrzygnięciu podania, należy niezwłocznie przedkładać do D-cy O. K. celem wydania ostatecznej decyzji.

W żadnym wypadku nie należy podań przedkładać do M. S. Wojsk.

Decyzje powiatowych komendantów uzup. są ostateczne. Od decyzji odmownej nie przysługują żadne odwołania.

Załatwianie podań winno być przeprowadzane w tempie przyspieszonym z uwagi na przygotowanie w tym czasie wcielenia poborowych z cenzusem.

W Imieniu Ministra Spraw Wojskowych
II Wiceminister (—) Fabrycy Generał Brygady.

Rozdzielnik:

Gabinet Min. Spraw. Wojsk.
Min. W. R. i O. P.
Min. Spraw Wewnętrznych
Min. Spraw Zagranicznych
Min. Spraw Wojskowych — Państw. Urząd W. F. i P. W.
D-cy O. K. Nr. I—X.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. Wojsk. 184/1. Warszawa, 25. I. 1930.

Przesunięcia terminu wcielenia do szeregów 1930/31.

Panom Wojewodom (wszystkim) i Panu Komisarzowi Rządu w Warszawie

przesyła się powyższe zarządzenie Min. Spr. Wojskowych do wiadomości z prośbą o wydrukowanie zasad udzielania przesunięcia terminu wcielenia do szeregów w dzienniku wojewódzkim.

Za Naczelnika Samodz. Wydziału Wojsk.
Lubodziecki Radca ministerjalny

49.

Wojewoda lwowski reskryptem z 2 stycznia 1930 r. L. BP. 326/Stow. rozwiązał stowarzyszenie pod nazwą: „Związek krawczyń wiejskich" z siedzibą w Żołyni pow. Łańcut, z powodu przekroczenia statutowego zakresu działania.

Za Wojewodę:
Pisarski, w z. Naczelnika Wydziału.

50.

Izba Skarbowa we Lwowie.
L. W. II. 2525/2/30.

Lwów, dnia 20 stycznia 1930.

Komunikat.

Składanie zeznań o obrocie do podatku przemysłowego za rok podatkowy 1929.

Na zasadzie art. 52 do 55 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925. Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550. wzywa się płatników, aby złożyli najpóźniej w terminie do 15 lutego 1930 roku według ustanowionego wzoru zeznania o obrocie, osiągniętym w ciągu ubiegłego roku 1929, a to odrębnie:

1) co do każdego oddzielnego zakładu względnie przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych,

2) co do każdego oddzielnego zakładu względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w taryfie (art. 23) do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych,

3) co do każdego zajęcia przemysłowego zaliczonego w taryfie (art. 23) do kategorji I i II a (i b) zajęć przemysłowych,

4) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego (art. 9).

Nadmienia się, że przeklasowanie przedsiębiorstwa należącego do jednej z kategorji wymienionych pod 1, 2, na indywidualną prośbę płatnika do kategorji niższej jedynie na zasadzie art. 94 u. o. p. p. p. nie powoduje bynajmniej zwolnienia danego przedsiębiorstwa od obowiązku składania zeznań o obrocie, przewidzianego w art. 52 ustawy i że w tych wypadkach mają zastosowanie postanowienia art. 86 i 103 ustawy.

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, należące do kategorji niższej, niż wskazane w poz. 1 i 2, mogą także składać zeznania o obrocie i w takim razie korzystają z uprawnienia, przysługującego płatnikom podatku przemysłowego z mocy art. 76 ustęp 3 powołanej ustawy.

Zeznania o obrocie, z wyjątkiem zeznań spółek akcyjnych — winny być składane właściwym Urzędom Skarbowym i Opłat Skarbowych, gdzie też będą wydawane bezpłatnie formularze zeznań.

Spółki akcyjne zaś mają składać zeznania właściwej Izbie Skarbowej.

Spółki akcyjne, spółki z ogr. odpow. i inne przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań, winny składać zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie właściwemu Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych względnie Izbie Skarbowej.

W zeznaniach przedsiębiorstw, wymienionych w poz. 1 i 2 art. 52, a prowadzących prawidłowe księgi handlowe, oraz przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 2 art. 54 ustawy, należy zeznać odrębnie sumy obrotu osiągniętego w każdym poszczególnym miesiącu kalendarzowym ubiegłego roku 1929.

Do zeznań mają być dołączone w oryginałach lub odpisach dowody uiszczonych opłat zarówno miesięcznych, jak i kwartalnych tytułem zaliczki od obrotu (art. 56 ustawy).

Kto nie złoży zeznania o obrocie w terminie wyżej oznaczonym, lub kto przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane, ulegnie w myśl art. 103 powołanej ustawy karze pieniężnej od 50 do 500 złotych.

Kto zaś w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby przez siebie zastępowanej świadomie poda w zeznaniu o obrocie nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru, albo do uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, ulegnie niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej na zasadzie art. 105 pow. ustawy karze pieniężnej od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy uszczuplonego, względnie narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających nadto karze pozbawienia wolności do trzech miesięcy.

Prezes Izby Skarbowej: Dr. Polak.

51.

Odpis.
Białostocki Urząd Wojewódzki.
Nr. O. Org. III-13/1.

Białystok, dnia 23. I. 1930 roku.

Uruchomienie Starostwa grodzkiego w Białymstoku.

Do
Pana Wojewody we Lwowie.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19. III. 1928 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 45 poz. 426) utworzone zostało w Białymstoku dla celów administracji państwowej i z dniem 23 stycznia rb. uruchomione Starostwo grodzkie, które zakresem swego działania objęło teren miasta Białegostoku.

Termin 23 stycznia rb. należy uważać za moment prawny, od którego Starosta grodzki w Białymstoku jest uprawniony do faktycznego wykonywania władzy w nowoutworzonym powiecie miejskim.

Dr. Kroebl, Wicewojewoda.

Urząd Wojew. lwowski — Wydział Ogólny.
L. Org. 130/930.

We Lwowie, dnia 7 lutego 1930.

Komunikat.

Zwraca się uwagę wszystkich władz i Urzędów Państwowych i Samorządowych na poniżej zamieszczone pismo Białostockiego Urzędu Wojewódzkiego w sprawie utworzenia Starostwa Grodzkiego w Białymstoku.

Za Wojewodę:
Reiss Edmund, w. z. Naczelnika Wydziału.

52.

STATUT KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI MIASTA SAMBORA.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Sambora zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Samborze przez związek komunalny Miasta Sambora.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar Miasta Sambora.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Sambora posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Sambora, jest ułatwić gromadzenie uchwały oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek komunalny miasta Sambora jako związek poręczający Kasę, ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1) Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy;
2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 12. (dwunastu) członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3. (trzy) stanowiący organ związku poręczającego; najmniej 9. (dziewięciu) członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Z pośród swych członków wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego, wybiera

Rada Kasy, zwykłą większością głosów, przewodniczącego i jego zastępcę. Przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego lub zastępca tego przewodniczącego, o ile są oni równocześnie członkami organu stanowiącego tegoż związku, może być wybrany na przewodniczącego Rady Kasy.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi:

Kolegjum, złożone z 6. (sześciu) członków, powołanych przez Radę Kasy większością głosów (§ 12. statutu niniejszego) na okres 3. (trzech) lat. Przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez członków Zarządu z ich grona na ten sam okres czasu, jak i inni członkowie zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny Kierownik Biur lub Dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego), na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przede wszystkiem:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanowienia o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże, oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jako też udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy oraz ustalenie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkiemi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak 1 (jeden) raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też pisemny wniosek conajmniej 4 (czterech) członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłemi, nastąpić powinno na 2 (dwa) dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił 3 (trzy) kolejne posiedzenia Rady Kasy, może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianemi w § 8. ust. 2, statutu niniejszego i w ustępie powyższym, członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa, zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z tymi samymi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki;

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów);

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk;

d) wyboru Zarządu i Komisyj Kasy;

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracyj członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonarjuszom) Kasy;

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy;

g) określania przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy;

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków, Rada Kasy może powziąć uchwałę większością 2/3 (dwu trzecich) obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 2/3 członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, któregc organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia, wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie 1/3 (jednej trzeciej) obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mowców.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielania potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona komisje.

Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy przewodniczący Rady lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokołu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za“ i „przeciw“ oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz jednego członka Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobistych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonarjuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jako też o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jako też przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10 do 16 statutu niniejszego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego z upoważnionych do tego przez Radę członków Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis Naczelnika Zarządu lub jego zastępcy.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegjalnym i składa się z 3 (trzech) członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonarjusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personalu pracowników (funkcjonarjuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11. statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wybierają członkowie tej Komisji z pośród swego grona.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność 2 (dwu) członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokółowane. Protokół podpisuje przewodniczący i 1. (jeden) z członków Komisji Rewizyjnej.

Po zatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 § 16. statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewane rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) — jako też w lokalu urzędowym jej Związku poręczającego.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobiowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy itp.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłemi procentami nie osiągnie wysokości co najmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1 — 4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się wyłącznie z wykazanych księgami zwyżek kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności, fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacyj, jako też na własne cele inwestycyjne uprawniona jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu 3 (trzech) miesięcy po upływie roku obrachunkowego, Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez

Radę Kasy przesłać najpóźniej do 4 (czterech) miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jako też firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacyj Kasy, ani też żadnych tranzakcyj ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł (jednego złotego).

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1. statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;

b) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;

c) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego;

d) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;

e) gdy kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielić skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych, jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego, dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3 statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia, każda suma wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis likwidatora.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej,— wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata

wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki, wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat, dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącenia z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można uskuteczniać tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu, należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą kasą a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półrocza.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu. Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów, Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzia-

nego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej, może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziele względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę do dni 30 (trzydziestu) i do tego czasu winna strona interesowana postarać się o wdrożenie postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy i o zawiadomienie o tem Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jako też skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty, względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzenia odnośnemi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego na książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione w następujących przypadkach:

a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalszych procentów.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1) nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości 3/4 ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4) nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5) udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszów spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7) udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnemi (skryptami dłużnymi) lub za wekslami,

jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność co najmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8) dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9) dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztowa Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę;

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem co najmniej półrocznem wypowiedzeniem;

12) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę, w myśl punktu 3-ego § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą co najmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych 3/4 części ubezpieczonej nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą co najmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych 2/3 części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia włady nadzorczej.

Uiszczanie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierów procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych co najmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty, Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności, celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 51.

Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych insty-

tucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu;

2) przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów;

3) podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzenia niemi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych;

4) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

§ 52.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać się wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (konto-korentowe);

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczegółowe uprawnienia Kasy.

§ 53.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako Komunalna Kasa Oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna:

1) od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2) od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3) od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 54.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbywać najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu).

V. Likwidacja Kasy.

§ 55.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym województwa lwowskiego.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie co najmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna, na lat 30-ci do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze Nadzorcze.

§ 56.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 57.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 58.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Województwa lwowskiego.

§ 59.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu włady nadzorczej.

53.

RUCH SŁUŻBOWY.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Mianowania.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował:

Prow. Starostę grodzkiego we Lwowie Aleksandra Klotza lwowskim Starostą grodzkim w dotychczasowym t. j. VI st. sł.;

Adama Chitrygo, Referendarza VII st. sł. w Starostwie powiatowem w Święcianach, Starostą powiatowym w Nisku;

Starostę powiatowego w Nisku Adama Skarzyńskiego, Starostą powiatowym w Rawie Ruskiej;

Starostę powiatowego w Rawie Ruskiej Leonarda Chrzanowskiego, Starostą powiatowym w Łańcucie;

Radcę Ministerjalnego Dra Włodzimierza Głuszkiewicza, Naczelnikiem Wydziału Zdrowia Publicznego Lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego w V st. sł.;

Referendarza VII st. sł. Kazimierza Iwachowa, Radcą Wojewódzkim w VI st. sł.;

Jana Zaufalla, Referendarza w VIII st. sł. w Starostwie powiatowem w Sanoku, Referendarzem w VII stopniu służbowym;

Longina Kaczmarskiego, Referendarza w VIII st. sł. w Starostwie powiatowem w Kolbuszowej, Referendarzem w VII stopniu służbowym;

Księgowego VII st. sł. Stanisława Sawrackiego, Naczelnikiem Rachuby w Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim.

Wojewoda lwowski zamianował:

Mikołaja Żeglina, praktykanta admin. I kat. w Ekspozyturze Starostwa Sokalskiego w Bełzie, Referendarzem w VIII st. sł.;

Stanisława Michowicza, adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie w Dobromilu, Naczelnikiem Kancelarji w IX st. sł.;

Andrzeja Draba, prow. niższego funkcjonarjusza państwowego w XV grupie uposażenia w Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim, do odwołania niższym funkcjonarjuszem państwowym w XIII grupie uposażenia.

Wojewoda lwowski dopuścił do służby przygotowawczej:

na stanowisko administracyjne I kat. we wła-

dzach administracji ogólnej magistra praw Kazimierza Kindę, oraz

Mra. praw Michała Franciszka Stecurę i przydzielił go do służby w Starostwie w Rzeszowie.

Przeniesienia.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł:

Radcę Wojewódzkiego Wacława Schnitzla, ze Starostwa powiatowego we Lwowie do Starostwa Grodzkiego we Lwowie, zaś Referendarza VII. st. sł. Jerzego Nowakowskiego ze Starostwa Grodzkiego do Starostwa powiatowego we Lwowie. Pan Wojewoda poruczył przeniesionym zastępstwo Starosty w nowem miejscu służbowem;

Asesora VIII st. sł. Jana Balickiego ze Starostwa powiatowego w Aleksandrowie Kujawskim w obręb Województwa Lwowskiego. Wojewoda Lwowski wyznaczył wyżej nazwanemu miejsce służbowe w Starostwie powiatowem we Lwowie.

Wojewoda lwowski przeniósł:

Ref. VIII st. sł. Mikołaja Żeglina z Ekspozytury Starostwa sokalskiego w Bełzie do Starostwa powiatowego w Sokalu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zezwoliło:

na przejście Dra Stanisława Szmigielskiego, referendarza VII st. sł. do służby w dziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wojewoda lwowski zezwolił:

Zofji Ćwiklińskiej, Sekretarzowi X st. sł. na przejście z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i przydzielił ją do służby w Wydziale Pracy i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie.

Zwolnieni ze służby.

Wojewoda lwowski zwolnił z służby administracyjnej:

Dominika Żurawieckiego, praktykanta adm. II kat.

Przeniesienia w stan spoczynku.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł w stan spoczynku:

Starostę powiatowego w stanie nieczynnym Augusta Zgodę;

Radcę Wojewódzkiego Franciszka Pisarskiego;

Referendarza VII st. sł. Dr. Stanisława Dobrowolskiego;

Lekarza powiatowego w VII st. sł. w Starostwie powiatowem w Łańcucie Dr. Stanisława Serwackiego.

Wojewoda lwowski przeniósł w stan spoczynku:

Prokopa Tryhuka, Naczelnika Kancelarji w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie, pozostającego w stanie nieczynnym;

Jana Fanga, Asesora VIII st. sł. w Starostwie Grodzkiem we Lwowie;

Wojciecha Nawoja, adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie Grodzkiem we Lwowie;

Kazimierza Zbrockiego, sekretarza w IX st. sł. w Starostwie powiatowem w Dobromilu;

Ignacego Kosztyłę, adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie w Krośnie;

Stanisława Fałatowicza, Rejestratora w X st. sł. w Starostwie Grodzkiem we Lwowie;

Stefanję Mazurkiewiczównę, Rejestratora w X st. sł. w Starostwie Grodzkiem we Lwowie;

Józefę Razikównę, Rejestratora w X st. sł. w Starostwie Grodzkiem we Lwowie;

Wicencję Polównę, Rejestratora w X st. sł. w Starostwie powiatowem we Lwowie;

Stanisławę Protschkowę Kancelistę w XII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie;

Józefa Górniaka st. woźnego w Starostwie Grodzkiem we Lwowie.

Etat Ministerstwa Rolnictwa.

Pan Minister Rolnictwa zamianował:

Inż. Eustachego Nazarewicza w Samborze komisarzem ochrony w VII st. sł.;

prowizorycznego urzędnika techniczno-leśnego w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie inż. Andrzeja Hlawiczkę Komisarzem Ochrony lasów w VII st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Pan Minister Rolnictwa przyznał:

Inż. Stanisławowi Mossakowskiemu prowizorycznemu Wojewódzkiemu Inspektorowi rolnemu, VI st. sł.;

Inż. Mieczysławowi Zielińskiemu radcy budownictwa w Wydziale Rolniczym Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie, VI st. sł.

powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu w Łańcucie Józefowi Gorczycy, VII st. sł.

Wojewoda lwowski zamianował:

inż. Witołda Piątkiewicza praktykanta techniczno-leśnego w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie komisarzem ochrony lasów VIII st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Romana Hausera prowizorycznym Komisarzem ochrony lasów w VIII st. sł. w Rzeszowie.

Wojewoda lwowski dopuścił:

Inż. Jakóba Schneidra do służby przygotowawczej na stanowiska urzędników I kategorji techniczno-lasowych i przydzielił go do Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie.

Etat Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Pan Minister Przemysłu i Handlu przyjął:

Inż. Władysława Molendę z dniem 1 marca 1930 do służby państwowej w charakterze kontraktowego pracownika referendarskiego w VII st. sł. i przydzielił go do Wydziału Przemysłu i Handlu Lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Pan Minister Przemysłu i Handlu przeniósł:

Inż. Karola K i s e l l ę, Radcę w VI st. sł. w Wydziale Przemysłu i Handlu Lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego z końcem lutego 1930 w stan spoczynku.

Etat Ministerstwa Robót Publicznych.

Pan Minister Robót Publicznych zamianował:

Inż. Pawła K r z y w o r ą c z k i, Radcy budownictwa VI st. sł. Dyrekcji Robót Publicznych kierownikiem Oddziału w V stopniu służbowym;

Inż. Franciszka Ł o w c z y ń s k i e g o, radcy budownictwa w VI st. sł. Dyrekcji Robót Publicznych kierownikiem Oddziału w V stopniu służbowym;

Inż. Franciszka H a u s n e r a w Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie referendarzem w VII st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Inż. Alfreda R a t t n e r a w Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie referendarzem w VII st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Inż. Ludwika B e r s t l i n g a w Powiatowym Zarządzie Architektoniczno-budowlanym w Żółkwi referendarzem w VII st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Czesława M ü l l e r a technika budowlanego VIII st. sł. w Państw. Zarządzie Arch. Budowl. we Lwowie asesorem w VII stopniu służbowym;

Romualda S p a n g a asesora VIII st. sł. Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie asesorem w VII stopniu służbowym;

Sylwestra K o ż u c h o w s k i e g o urzędnika II kat. VIII st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie asesorem w VII st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Antoniego I n d r u c h a urzędnika II kat. VIII st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie asesorem w VII st. sł. z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Jana K u r k a technika wodnego w VIII st. sł. w Powiatowym Zarządzie wodnym w Przemyślu asesorem w VII st. sł., z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Władysława G u s t a w i c z a technika drogowego w VIII st. sł. w Powiatowym Zarządzie drogowym w Żółkwi asesorem w VII st. sł., z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem.

B i t t n e r a Władysława technika drogowego VIII st. sł. w Powiatowym Zarządzie drogowym w Samborze asesorem w VII st. sł., z pozostawieniem w dotychczasowem miejscu służbowem;

Wojewoda Lwowski zamianował:

Inż. Stanisława K a m p l a praktykanta w służbie przygotowawczej dla urzędników I kategorji w państw. służbie technicznej w X grupie uposażenia, przydzielonego do Powiat. Zarządu Drogowego w Żółkwi prowizorycznym urzędnikiem I kategorji VIII st. sł. z zastrzeżeniem prawa wypowiedzenia stosunku służbowego w terminie 3 miesięcznym;

Ludwika F a r b o w s k i e g o technika drogowego w IX st. sł. w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Jarosławiu technikiem drogowym w VIII (ósmym) stopniu służbowym;

Kazimierza C h a r c h a l i s ą urzędnika III kategorji IX st. sł. w Państwowym Zarządzie Wodnym w Rzeszowie Naczelnikiem Kancelarji w VIII (ósmym) stopniu służbowym;

Adama D e c a urzędnika III kategorji X st. sł. w Powiat. Zarządzie Drogowym w Łańcucie adjunktem technicznym w IX (dziewiątym) stopniu służbowym;

Franciszka Ł a ń c u c k i e g o urzędnika III kategorji X st. sł. w Powiat. Zarządzie Drogowym w Brzozowie adjunktem technicznym w IX (dziewiątym) stopniu służbowym;

Józefa S z u b e r a technika drogowego w X st. sł. w Powiat. Zarządzie Drogowym w Gródku Jagiell. technikiem drogowym w IX (dziewiątym) stopniu służbowym;

Stefanję S a g a n ó w n ą urzędnika III kategorji XI st. sł. w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Krośnie adjunktem kancelaryjnym w X (dziesiątym) stopniu służbowym.

Etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Pan Minister Pracy i Opieki Społecznej, przychylając się do prośby p. Mgr. Jana O c h m a n a p. o. Dyrektora Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie, przeniósł go z dniem 14 b. m. do Zarządu Centralnego Ministerstwa w Warszawie, a równocześnie powierzył czasowe kierownictwo Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie p. Grzegorzowi C h o m i c k i e m u, Radcy Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

Wojewoda lwowski przyznał prowizorycznemu urzędnikowi III kat. w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Drohobyczu Leokadji H o ł d u n ó w n e j XI stopień służbowy.

Wojewoda lwowski przeniósł Zofję M o k ł o w s k ą urzędnika II kat. VIII st. sł. w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy we Lwowie, z dniem 31 stycznia 1930 w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby.

Etat Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Mianowani:

Referendarz w VII st. sł. Inż. Juljan M u d r a k radcą w VI st. sł. oraz pomocniczy referent Eugenjusz W ó j c i k referendarzem w VII st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie. Kierownik Oddziału urzędu I kl. w VI st. sł. Aleksander K u p c z y ń s k i naczelnikiem urzędu I kl. w VI st. sł. we Lwowie 1. Naczelnik urzędu I kl. w VII st. sł. Jan I s a k i e w i c z naczelnikiem urzędu I kl. w VI st. sł. w Przemyślu 1 naczelnik urzędu II kl. w VII st. sł. Roman S a f j a k z Krosna naczelnikiem urzędu II kl. w VI st. sł., st. kontroler Władysław J ä k l zastępcą naczelnika urzędu I kl. w VI st. sł. w Rzeszowie, starsi kontrolerzy — Kierownikami Oddziału urzędu I kl. w VI st. sł. Franciszek P i a s z c z y ń s k i i Juljusz G l a s g a l l we Lwowie 1, asesor w VII st. sł. Tadeusz S i k o r s k i kie-

rownikiem Składu materjałów poczt. we Lwowie w tym samym stopniu, naczelnicy urzędów III kl. w VIII st. sł. naczelnikami urzędów III kl. w VII st. sł.: Zenon Daniłowicz w Tarnobrzegu i Juljan Skubieja w Ustrzykach dolnych, naczelnicy urzędów IV kl. w VIII st. sł. naczelnikami urzędów III kl. w VII st. sł. Józef Papp w Starym Samborze, Mieczysław Marszalik w Radymnie, Marjan Freund w Mościskach, Władysław Szczygieł w Rymanowie. Naczelnicy urzędów IV kl. w VIII st. sł. kontrolerami: Adam Kostecki ze Skały n. Zbr. w Drohobyczu, Kazimierz Richter z Truskawca w Samborze i Bolesław Tokarski ze Zniesienia k. Lwowa we Lwowie 1. Kontrolerzy — st. kontrolerami Stanisława Głowacka w Sanoku, Aniela Hołowiak, Emilja Dziedzic, Kazimierz Tkacz, Aleksander Lisiewicz i Elżbieta Lachowska we Lwowie 1. Eugenja Sławik z Krosna w Drohobyczu 1, Stanisław Matula we Lwowie 1, Ignacy Pańczak w Rzeszowie. Kontrolerzy kierownikami urzędów V kl. w VIII st. sł. Julja Niewiadomska z Oleszyc w Chlebowicach, Marjan Kwak ze Lwowa w Medenicach, kierownicy urzędów V kl. w X st. sł. Emilja Makanowa w Chmielowie i Stefan Hordyński w Ulanowie, kierownicy urzędów V kl. w X st. sł. kierownikami urzędów V kl. w IX st. sł. Amelja Osikowa w Brzuchowicach, Felicja Majewska w Strzeliskach Nowych i Bronisław Szumilak w Szczercu k. Lwowa.

Starsi asystenci — kontrolerami: Franciszek Tylka w Jarosławiu, Genowefa Jedlińska w Rudkach, Józef Hopass w Przemyślu 1, Marjan Kacanik w Przemyślu 1., Bronisław Świtalski w Tarnobrzegu, Zygmunt Nowicki w Łańcucie, Józef Jasnocha we Wróbliku szlach., Stefanja Urzędowska we Lwowie 2, Mieczysław Herzog we Lwowie 1, Emilja Antoniowa w Rzeszowie, Juljan Hryniewicz we Lwowie 2, Marja Dyńska we Lwowie 4, Feliks Lewandowski we Lwowie 1, Władysława Kozakowa we Lwowie 1, Franciszek Skręt w Rzeszowie, Marja Laskowska, Helena Schlarp, Zofja Bilor, Helena Ukraińska, Petronela Jawecka i Stefanja Dembińska we Lwowie 1, Gabrjela Ślepicka w Przemyślu 1, Jadwiga Wołoszczuk we Lwowie 8, Julja Wiśniewska w Przemyślu 1, Jadwiga Hickiewicz i Aleksander Krajewski we Lwowie 1, Mieczysław Kramarz w Przemyślu 1, Dawid Grinpel we Lwowie 2, Jadwiga Becker oraz Julja Kulikowa w Dyrekcji Poczt i Telegr.

Kierownicy urzędów VI kl. w X st. sł. Kierownikami urzędów V kl. w IX st. sł.: Wiktorja Orawetz w Żółtańcach, Helena Tabęcka w Dublanach k. Lwowa, Zbigniewa Kochanowska w Lubieniu Wielkim, asystent w X st. sł. Stanisław Faryan ze Skolego Kierownikiem V kl. w Jasienicy Rosielnej.

Asystenci w X st. sł. asystentami w IX. st. sł. Janina Rudakówna w Dyrekcji Poczt i Telegrafów, Michał Strawa w Rzeszowie, Marja Gołębiowska w Lisku, Olga Musing w Przemyślu 1, Karolina Albrecht w Drohobyczu 1, Gerwazy Feczek w Rawie Ruskiej, Jerzy Skręt w Rymanowie 2, Malwina Knopf, Ludmiła Jacklówna, Marja Żywczak, Stefanja Ossowy, Marja Malkowska, Anna Makarewicz, Wanda Bąkowska i Stefanja Wojnarowska we Lwowie 1, Stefanja Mielnicka w Sokalu, Karolina Kozak, Eugenja Dzbańska, Stefanja Wasilewicz w Przemyślu 1, Zofja Jaroń w Sądowej Wiszni, Czesława Michalik w Sanoku, Jadwiga Buczek w Przemyślu 1, Bronisława Słomka w Borysławiu, Joanna Bukowska w Chodorowie, Emilja Tryczyńska w Leżajsku, Helena Bauman w Lubaczowie, Karolina Kowalska w Przeworsku, Stefanja Lenger we Lwowie 2, Jadwiga Klecz we Lwowie 1, Marja Botur w Przemyślu 1, Henryka Zoła w Borysławiu, Eugenja Kubatkówna w Krośnie, Genowefa Huk w St. Samborze, Marja Stypulska w Krośnie, Marja Mayer we Lwowie 1, Ludwika Wałęga we Lwowie 2, Julja Żarowska, Helena Mayerhoffer, Olga Pablówna, Emilja Owoc i Rozalja Łabań we Lwowie 1, Genowefa Cielińska w Drohobyczu.

Asystenci w XI st. sł. asystentami w X st. sł.: Janina Kobiszyn w Borysławiu, Edmund Gren, Ludwik Gawroń i Jan Malczewski we Lwowie 1, Marjan Konarski w Bojanowie k. Niska.

Prowiz. praktykanci w XI st. sł. asystentami w X st. sł.: Adolf Ziemba we Lwowie 2, Tadeusz Augustyn w Rozwadowie.

Prowiz. praktykanci w XII st. sł. asystentami w XI st. sł.: Janina Kucowa w Przemyślu 1, Augusta Romaszko we Lwowie 1, Bronisław Solczak w Drohobyczu 1, Otylja Janczuk we Lwowie 2.

Prowiz. praktykantami z uposażeniem według XI st. sł. absolwenci szkół średnich: Stanisław Durski w Bełzie, Bolesław Assarabowski w Przemyślu 1, Jakób Ehrlich w Schodnicy, Stanisław Konieczkowski w Krośnie, Włodzimierz Dańczyszyn w Nadbrzeziu, Stanisław Rogucki we Lwowie 2, Adam Bródka w Samborze, Władysław Mikulski w Zagórzu 2.

Prowiz. praktykanci z uposaż. według XII st. sł. zastępcze siły urzędnicze: Helena Grajewska we Lwowie 8, Czesław Sokołowski w Uhnowie, Zdzisław Mikuś w Jaworowie, Aleksander Zopoth w Samborze, Romuald Ziemiński w Żółkwi, Józef Grabowski w Rudkach, Filomena Szurlej w Brzeżanach, Stefanja Defus w Mościskach, Irena Sawczuk w Rawie Ruskiej, Janina Bernacka w Olesku, Kazimiera Fotorach we Lwowie 4, oraz Anna Burczykówna we Lwowie1.

Przeniesieni:

Kierownik urzędu V kl. w VIII st. sł. Sofron Drzymalik z Posady Olchowskiej do Sanoka na stanowisko kontrolera, st. kontroler Eisig Karniol ze Lwowa 1, do Lwowa 5.

Kontrolerzy: Berl Kleiner z Dyrekcji P. i T. do Składu materjałów telegraficznych we Lwowie. Józef Nykiel ze Lwowa 2. Helena Skrowaczewska i Helena Popowicz ze Lwowa 1 do Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie. Wincenty Rzeszowski ze Lwowa Nr. 2 do Lwowa Nr. 1. Mikołaj Dymaczewski z Czortkowa do Okręgu Dyrekcji P. i T. w Warszawie.

Starsi asystenci: Jan Dadak z Czortkowa oraz Eugenja Lustgarten ze Lwowa 1, do Dyrekcji P. i T. we Lwowie, Leon Rędowicz ze Lwowa 2 do Lwowa 1, Klementyna Karol z Ustrzyk dolnych do Krosna i Marja Kogutowa z Drohobycza do Żółkwi, technik w IX st. sł. Władysław Dudek z Techn. Zarządu Telegr. i Telef. w Przemyślu do Techn. Zarządu we Lwowie.

Asystenci w X st. sł.: Tadeusz Majewski, Edmund Gren, Rudolf Wysocki i Anna Nahlikówna ze Lwowa 1, oraz Władysław Ryczel ze Lwowa 2 do Dyrekcji P. i T. we Lwowie, Helena Łabędzka ze Lwowa 2 do Lwowa 1, Edward Zimmerman ze Zborowa do Lwowa 2, Jan Bryk z Rozwadowa do Przemyśla 1, Teodor Waniek z Kopyczyniec do Ustrzyk dolnych, Józefa Trzeciecka z Żółkwi do Lwowa 2 praktykanci w XI st. sł. Tadeusz Vogelgesang ze Stryja do Jaworowa, Stefan Pasiczyński z Brzeżan do Lwowa 1.

Przeniesieni na emeryturę z dniem 31. XII. 1929 r.: Radca w VI st. sł. Mieczysław Loebl z Dyrekcji P. i T. Kierownik Oddziału urzędu I kl. w VI st. sł. Ferdynand Lustgarten ze Lwowa 1, st. kontroler Eugenjusz Sierociński ze Lwowa 2.

St. asystenci: Anna Warnicka z Niska, Marja Holzer z Birczy, Marja Dziubowa ze Lwowa i Janina Topolnicka z Bełza.

Zwolnieni:

Prowiz. praktykanci poczt. w XI st. sł. Izabela Werner ze Lwowa 1, Jerzy Żukowski z Mościsk przez rozwiązanie stosunku służbowego oraz Zofja Grudnicka z Rudek z powodu rezygnacji.

Dział nieurzędowy.

54.

Urząd Wojew. Lwowski. — Dyr. Robót Publ.
Do L. DRP/IV — 805/30.

Ogłoszenie przetargu.

Urząd Wojewódzki, Dyrekcja Robót Publicznych we Lwowie, rozpisuje publiczny przetarg ofertowy na dostawę szutru (kamienia) na rok budżetowy 1930/1931, dla dróg państwowych i wojewódzkich przydzielonych do Powiatowych Zarządów Drogowych, na obszarze Województwa Lwowskiego.

Przetarg na dostawę tych materjałów dla dróg odnośnego Powiatowego Zarządu Drogowego, odbędzie się w dniach poniżej podanych każdorazowo o godzinie 10-tej rano w miejscowości i biurze Powiatowego Zarządu Drogowego przed wyznaczoną do tego celu Komisją Przetargową, wedle następującego porządku:

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Bóbrce, we Lwowie, w Przeworsku, Sokalu i Drohobyczu w poniedziałek 10 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Łańcucie, w Rawie Ruskiej, w Samborze i w Żółkwi we wtorek 11 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Gródku Jagiell., Lubaczowie i Przemyślu we czwartek 13 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Mościskach w piątek 14 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Lisku, Nisku i Starym Samborze w poniedziałek 17 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Dobromilu, Sanoku i Tarnobrzegu we wtorek 18 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Brzozowie, Jarosławiu i Kolbuszowej we środę 19 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Jaworowie we czwartek 20 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Krośnie i Rudkach w piątek 21 lutego.

W Powiatowym Zarządzie Drogowym w Rzeszowie we wtorek 25 lutego.

Oferty pisemne sporządzone na przepisanych formularzach ściśle według wymogów określonych w „Przepisach Tymczasowych o oddawaniu państwowych dostaw" rozporządzeniem Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 31. V II. 1926. L. III-396/26. (wolne od stempla) i zaopatrzone w próbki materjału oraz dowód złożenia przez oferenta wadjum w wysokości 5% (pięć procent) oferowanej dostawy, należy składać lub przesyłać pocztą na ręce odnośnego Powiatowego Zarządu Drogowego w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do przetargu na dostawę szutru dla Powiatowego Zarządu Drogowego" (pisz miejscowość).

Plan dostawy dla wszystkich odcinków dróg państwowych i wojewódzkich, bedzie wyłożony do przejrzenia w godzinach urzędowych w Oddziale drogowym Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie, zaś plany dotyczące dostaw dla wyżej wymienionych poszczególnych Powiatowych Zarządów Drogowych w biurach tych Zarządów.

Warunki dostawy oraz urzędowe blankiety ofertowe, są do nabycia w wyżej wymienionych Zarządach Drogowych i w Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie za zwrotem kosztów własnych w kwocie 1 zł za kompletny egzemplarz.

Terminy składania ofert upływają w dniach wyznaczonych na odbycie przetargu dla odnośnego Powiatowego Zarządu Drogowego każdorazowo o godzinie 10-tej przed południem.

Oferty nie odpowiadające warunkom zawartym w powołanem rozporządzeniu Ministerstwa Robót Publicznych L. III-396/26, lub złożone po upływie wyznaczonych terminów nie będą rozpatrywane.

O ile Komisja Przetargowa uzna za stosowne, może po sprawdzeniu ofert przeprowadzić dodatkowy przetarg ustny między wybranymi przez siebie oferentami.

Zastrzega się dowolny wybór ofert niezależnie od wysokości oferowanej ceny.

We Lwowie, dnia 22 stycznia 1930 r.

Za Wojewodę:

(—) Inż. Blum, Dyr. Robót Publicznych.

OBWIESZCZENIE — przetargu.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Krośnie rozpisuje niniejszem publiczny przetarg ofertowy pisemny na dostawę drewna dla ustroju niosącego mostu kratowego 30.0 światła II Kl. systemu Inż. Grocha, loko budowa mostu na Jasiołce pod Stasianą w ciągu drogi Tylawa—Czeremcha w km. 2.250.

Warunki dostawy oraz szczegółowy wykaz materjałów są do przejrzenia w godzinach urzędo-

wych w Powiatowym Zarządzie drogowym w Krośnie, gdzie można otrzymać też formularze ofertowe.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 14 lutego 1930 roku o godzinie 11-tej.

Przedsiębiorcy, biorący udział w przetargu, mają złożyć opieczętowane oferty z odpowiednim napisem, tudzież wadjum w wysokości 5% od oferowanej sumy.

Termin zupełnego ukończenia oferowanej dostawy oznacza się na 10 marca 1930 r.

Powiatowy Zarząd drogowy zastrzega sobie wolny wybór między ofertami lub nieprzyjęcie żadnej oferty.

Kier. Pow. Z. Drog.: Inż. Bronisław Kleiner.
Kier. Tymcz. Zarz. Pow. Starosta: Emil Rappe.

Ogłoszenie.

Komitet Odbudowy Zamku król. w Żółkwi — ogłasza przetarg ofertowy na wykonanie do 30 marca 1930, częściowych robót adaptacyjnych w skrzydle I (frontowem) Zamku przeznaczonem dla Starostwa i w skrzydle II przeznaczonem dla Gimnazjum Państwowego — obejmującego 27.50 m^3 rozbiórki murów, 40 m^3 wykopów ziemi, 192 m^3 nasypów, 53 m^3 nowych murów, 26 m^2 stropów betonowych, 36 mb. schodów żelbetonowych, 2040 m^2 wyprawy ścian z malowaniem lub bieleniem, 230 m^2 posadzek ceglanych, 307 m^2 wyprawy fasady, 64 m^2 podłóg miękkich, 600 m^2 podłóg dębowych, 11 drzwi, 6 okien, 8 pieców, 1 kuchnia, 31 m^2 oszklenia, 370 m^2 lakierowania, 37 m^2 przepierzenia drewnianego, 14 obramień okiennych, 2 drzwiowych w robocie kamieniarskiej, 1 zbiornik kloaczny, 38 wypustów dla światła elektrycznego.

Oferty w zapieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na odbudowę Zamku król. w Żółkwi" wraz z potwierdzeniem złożenia wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy — należy składać na ręce Kierownika Państwowego Zarządu Architektoniczno-Budowlanego w Żółkwi do dnia 20 lutego 1930 godz. 10 przedpołudniem.

Szczegółowe warunki wykonać się mających robót wraz z planami są do przeglądnięcia w biurze Państwowego Zarządu Architektoniczno-Budowl. w Żółkwi (Zamek) w godzinach urzędowych, gdzie można nabyć sumaryczne zestawienia robót.

Rozprawa ofertowa odbędzie się w Żółkwi w biurze Państwowego Zarządu Architektoniczno-Budowlanego w dniu 20 lutego 1930 o godz. 10 przedpołudniem.

Żółkiew, dnia 8 lutego 1930.

Za Komitet Odbudowy Zamku król. w Żółkwi.
Starosta: Stefan Bernatowicz w. r.

Ogłoszenie przetargu.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Samborze rozpisuje przetarg ofertowy na dostawę szutru konserwacyjnego na rok 1930/31 dla dróg pozostających w administracji Wydziału Powiatowego.

Warunki przetargu oraz dostawy szutru są do przeglądnięcia w biurze powiatowego Zarządu drogowego w godzinach urzędowych.

Oferty opieczętowane, sporządzone na urzędowym druku zawierające dowód na złożenie w Kasie Wydziału Powiatowego wadjum w wysokości 3% oferowanej kwoty względnie dokument o odpowiedniej gwarancji należy wnosić do dnia 13 lutego, godzina 11 rano, w którym to czasie nastąpi otwarcie ofert.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego:
Inż. Jan Batycki.

Kierownik Tym. Zarządu Powiatowego:
Starosta: K. Lenczewski.

Komunikat.

P. Zygmunt Dobrzyński zamieszkały we Lwowie, ul. Gipsowa L. 20 otrzymał w myśl postanowień par. 110 rozp. Ministra Reform Rolnych z dn. 7 grudnia 1926 r. (Dz. U. Nr. 8, poz. 66 z 1927 r.) upoważnienie do zawodowego wykonywania czynności parcelacyjnych na terenie działalności Okręgowego Urzędu Ziemskiego we Lwowie.

Zagubienie i unieważnienie dokumentów.

Po raz drugi.

Unieważnia się książeczkę wojskową wystawioną na nazwisko Michała Birciwa w Czarnej koło Ustrzyk.

Unieważnia się zgubioną legitymację L. 8407 wystawioną przez Uniwersytet J. K. we Lwowie na nazwisko Racheli Liebergall ze Skały.

Unieważnia się książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Teodora Mazygiuka w Gajach niżnych pow. Drohobycz.

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr. 2621 wydaną przez Wojewódzką Komendę P. P. we Lwowie na nazwisko poster. Władysława Mikołajewskiego.

Zwierzchność gminna w Bilczu pow. Drohobycz unieważnia pieczęć gminną z napisem „Zwierzchność gminna w Bilczu powiat Drohobycz" o średnicy 3 cm 4 mm bez żadnego herbu.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową Nr. 27 wydaną przez Wojewódzką Komendę P. P. w Tarnopolu na nazwisko emer. przodownika P. P. Franciszka Klimkiewicza zam. Lwów — Kleparów.

Unieważnia się książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Jakóba Krupki ur. w r. 1889 w Lutowiskach.

Unieważnia się zgubioną legitymację akademicką wydaną przez Uniw. J. K. we Lwowie na nazwisko Broni Hellmanównej ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną legitymację nauczycielską Nr. 1663/29 wydaną przez Kuratorjum Okr. Szk. Lwowskiego na nazwisko Katarzyny Cebenkówny nauczycielki w Honicko pow. Drohobycz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Stanisława Milczanowskiego z Witrytowa pow. Brzozów.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną na nazwisko Romana Sztybla ur. w r. 1898 z Jastrzębicy pow. Sokal.

Unieważnia się skradziony paszport wystawiony przez Starostwo grodzkie we Lwowie na nazwisko Lipe Sussmann ze Lwowa.

Unieważnia się legitymację uniwersytecką wydaną na nazwisko Gittli Hicówny ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony indeks wydany przez Uniwersytet J. K. we Lwowie za lata 1912 — 1914 i 1923—1924 na nazwisko Leona Schnür-Pepłowskiego prof. gimn. z Żółkwi.

Unieważnia się skradziony indeks wydany przez Uniw. J. K. we Lwowie na nazwisko Mojżesza Feuersteina ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wydany przez Uniwersytet J. K. we Lwowie na nazwisko Felicji Weinsaft.

Unieważnia się zgubioną legitymację wydaną przez Kuratorjum Okr. Szk. Lwowskiego na nazwisko Marji Burghardtowej, kier. szkoły w Starym Samborze.

Unieważnia się dowód osobisty wystawiony przez Uniwersytet J. K. we Lwowie na nazwisko Ireny Garlickiej ze Lwowa.

Adres Redakcji i Administracji:

„Lwowski Dziennik Wojewódzki" Lwów, Urząd Wojewódzki Wydział Ogólny.
Nr Telefonu Redakcji i Administracji 21.

Prenumerata rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł. Kwartalnie 4 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30625.

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenie instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1 zł. 20 gr.

Z drukarni i litografji Piller-Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska 3.